



แผนพัฒนาสตรี

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ. 2540-2544)

คณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำแผนพัฒนาสตรี
ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8
ใน
คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.)
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี



แผนพัฒนาสตรี
ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ. 2540-2544)

คณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำแผนพัฒนาสตรี
ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8
ใน
คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.)
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

**แผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)**

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.) จัดทำ

ISBN 974-8366-85-5

พิมพ์ครั้งที่สอง 2,000 เล่ม

ธันวาคม 2540

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.)

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

โทรศัพท์ 282-2690

โทรสาร 281-3690



บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

65/16 ถนนชัยพฤกษ์ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170 โทร. 882-1010 โทรสาร 433-2742, 434-1385

E-Mail : info@amarin.co.th Homepage : <http://www.amarin.co.th>

คำนำ

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ให้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)

ในการจัดทำแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้นำแนวคิดและทิศทางการพัฒนาสตรีจากนโยบายและแผนงานหลักสตรีระยะยาว (พ.ศ. 2535-2554) ปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี ซึ่งเป็นผลจากการประชุมระดับโลกว่าด้วยเรื่องสตรี ครั้งที่ 4 ณ กรุงปักกิ่ง โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และได้มีการจัดสัมมนาหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาสตรีดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้ว

แผนพัฒนาสตรีในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) มีลักษณะเป็นแผนแม่บทเพื่อชี้แจงการดำเนินงานด้านการพัฒนาสตรี โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์และแนวทาง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนสามารถนำไปใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติการของหน่วยงานเพื่อเกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.)

สารบัญ

| | หน้า |
|--|------|
| คำนำ | 3 |
| สารบัญ | 4 |
| ส่วนที่ 1 ความเป็นมา | 7 |
| การประเมินสถานการณ์การพัฒนาสตรีในช่วงที่ผ่านมา | 8 |
| กระแสการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่มีผลต่อการพัฒนาสตรี | 19 |
| ส่วนที่ 2 แนวคิดและทิศทางการพัฒนาสตรี | 23 |
| วิสัยทัศน์สตรีที่พึงปรารถนาในอนาคต | 23 |
| ลักษณะของแผน | 24 |
| สาระสำคัญของแผน | 24 |
| ส่วนที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรี | 29 |
| 1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตสตรี | 30 |
| 2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาสตรี | 33 |
| 3. ยุทธศาสตร์การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี | 36 |
| 4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มด้อยโอกาส | 39 |
| 5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาสตรี | 43 |
| ภาคผนวก | |
| สำเนาคำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ ที่ 1/2538 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำ แผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 | 49 |

ส่วนที่ 1

ความเป็นมา

การประเมินสถานการณ์การพัฒนาศรีในช่วงที่ผ่านมา

กระแสการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่มีผลต่อการพัฒนาศรี

ความเป็นมา

ภายหลังจากที่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศปีสตรีสากลในปี พ.ศ. 2518 และประเทศไทยเข้าร่วมในการประกาศทศวรรษเพื่อสตรีในปี พ.ศ. 2519 กระตุ้นให้มีการนำความต้องการของสตรีและประเด็นปัญหาของสตรีที่น่าห่วงใยเข้าสู่ความสนใจในระดับชาติ จนเป็นผลให้มีการจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะยาว ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2525-2544) โดยอาศัยแผนดังกล่าวได้มีการจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะ 5 ปี บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 และ 6 ตามลำดับ ต่อมาได้มีการจัดตั้งองค์การถาวรเพื่อพัฒนาสตรีระดับชาติขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี คือคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.) ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่า โดยที่เวลาได้ผ่านไป 10 ปีแล้วควรมีการทบทวนแผนพัฒนาสตรีระยะยาวฉบับแรกให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้มีเนื้อหาสาระและทิศทางสัมพันธ์กับสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้านจัดทำแผนหลักงานสตรีดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะยาว ฉบับที่ 2 โดยใช้ชื่อว่า “นโยบายและแผนงานหลักสตรีระยะยาว (พ.ศ. 2535-2554)” ซึ่งได้ใช้เป็นฐานในการจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะ 5 ปีบรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 และ 8

ในช่วงของการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 องค์การสหประชาชาติ ได้จัดประชุมระดับโลกเรื่องสตรี ครั้งที่ 4 ณ กรุงปักกิ่ง ซึ่งผลจากการประชุมได้มีการประกาศปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี เพื่อให้ประเทศสมาชิกนำไปพิจารณารวมกับแผนพัฒนาสตรีของแต่ละประเทศด้วย

โดยที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เน้นคนเป็นศูนย์กลางหรือเป็นจุดหมายหลักของการพัฒนา เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนตลอดชีวิต มุ่งการพัฒนาคนอย่างเต็มที่ตามศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจและสติปัญญา เพื่อให้เป็นทั้งคนดี คนเก่ง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ และให้ทุกคนมีสิทธิและมีโอกาสได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ รวมทั้งมีส่วนร่วมการพัฒนาประเทศทุกขั้นตอน สตรีซึ่งเป็นประชากรครึ่งหนึ่งของประเทศจึงต้องได้รับการพัฒนาด้วย

ดังนั้น แผนพัฒนาสตรีในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ที่จัดทำขึ้นนี้ จึงเป็นการนำแนวคิด ทิศทางดังกล่าวไปขยายให้เกิดเป้าหมาย และแผนงานที่เหมาะสม สอดคล้องกันต่อไป

การประเมินสถานการณ์การพัฒนาศรีในช่วงที่ผ่านมา

พบว่ามีโอกาสและข้อจำกัดที่สำคัญในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การพัฒนาศักยภาพของสตรี

1.1 ด้านสุขภาพพลานามัย ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา การบริการด้านสาธารณสุขและการเข้าถึงบริการเพื่อดูแลสุขภาพอนามัยของสตรีดีขึ้นมาก ในช่วงปี 2533-2538 สตรีมีชีวิตยืนยาวขึ้นจากเดิมอายุ 68.7 ปี เป็น 71.04 ปี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539) ในช่วงปี 2526-2536 อัตราการตายของมารดาอันเนื่องมาจากการตั้งครรภ์และการคลอด มีแนวโน้มลดลงจาก 0.6 เป็น 0.23 ต่อการเกิดมีชีพ 1,000 คน (กองอนามัยครอบครัว กรมอนามัย, 2539) และตามรายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย ปี 2538 สตรีมีครรภ์ได้รับการดูแลก่อนคลอดทั้งประเทศ 97.2% และสตรีตั้งครรภ์ได้รับการทำคลอด และดูแลหลังคลอดทั้งประเทศ 98% เป็นตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) หมวดศึกษาอนามัยถ้วนทั่วที่บรรลุเป้าหมาย (เป้าหมาย 75% และ 80% ตามลำดับ) นอกจากนี้ จปฐ. หมวดมีลูกไม่มาก ตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมาย (เป้าหมาย 77%) คือ คู่สมรสที่ภรรยาอายุ 15-44 ปี ใช้บริการคุมกำเนิดทั้งประเทศ 87.5% แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมในระดับภาค พบว่า ภาคใต้ใช้บริการดังกล่าว 76.4% ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมาย 0.6% และตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมาย คือ คู่สมรสที่มีลูกไม่เกิน 2 คน ในภาพรวมทั้งประเทศ 69.2% (เป้าหมาย 75%) แต่ในภาพรวมระดับภาค พบว่า ภาคกลางเป็นภาคเดียวที่บรรลุเป้าหมายคือ 79.2%

อย่างไรก็ตาม จากผลของการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคมตามกระแสโลกาภิวัตน์ มีผลต่อสุขภาพและพลานามัยของสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งภัยอันตรายที่เกิดจากการทำงานมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งสตรีในภาคเกษตรกรรม และภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังมีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ได้มีการแพร่กระจายไปสู่สตรีในชนบทและเด็กทารกแล้ว จากสรุปจำนวนผู้ป่วยเอดส์ของกองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตั้งแต่ปี 2527 ถึง 31 พฤษภาคม 2540 มีจำนวนผู้ป่วยเอดส์ที่ติดเชื้อจากมารดา 3,386 คน ในกลุ่มอายุ 15-19 ปี เป็นสตรีมากกว่าบุรุษ (412 คน : 357 คน) ในกลุ่มอาชีพทำงานบ้าน จำนวนผู้ป่วยสตรี มากกว่าบุรุษ (77 คน : 5 คน) นอกจากนี้ยังมีปัญหาสตรีประสบอันตรายจากการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย

1.2 ด้านการศึกษา ฝึกอบรม/ทักษะ เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ทั้งหญิงและชาย ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการขยายการศึกษาภาคบังคับจากเดิม 6 ปี เป็น 9 ปี ในปี พ.ศ. 2537 ทำให้เด็กหญิงได้มีโอกาสที่จะเข้ารับการศึกษาสูงขึ้น แต่ด้วยเหตุผลทางสังคมยัง

ยึดติดอยู่กับค่านิยมและความเชื่อเก่าๆ และเหตุผลทางเศรษฐกิจของครอบครัวโดยเฉพาะในชนบท ทำให้การเข้าเรียนต่อของเด็กหญิงยังน้อยกว่าชาย จากการสำรวจสำมะโนประชากรของประเทศในปี 2537 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ที่ไม่รู้หนังสือเป็นสตรีมากกว่าชาย ร้อยละ 59.43 ในการศึกษาภาคบังคับ คือ ระดับประถมศึกษา เด็กหญิงเข้าศึกษาน้อยกว่าเด็กชายในกลุ่มอายุเดียวกันคือ 6-11 ปี และในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการศึกษาที่มีนโยบายส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนต่อให้มากขึ้น โอกาสเด็กหญิงที่จบ ป. 6 เข้าเรียนต่อก็ยังน้อยกว่าเด็กชาย สำหรับระดับอุดมศึกษา สตรีมีโอกาสเข้าศึกษาและสูงกว่าชาย แต่ก็ยังมีการจำกัดจำนวนการรับนักศึกษาเฉพาะชาย-หญิงในบางสาขา ซึ่งสะท้อนให้เห็นค่านิยมดั้งเดิมเกี่ยวกับบทบาททางเพศของผู้จัดการศึกษา อันอาจนำไปสู่การจำกัดโอกาสการเลือกศึกษาในบางประเภท บางสาขาวิชาของสตรี หรือการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้มีช่องทางมากขึ้น ทางกรมได้จัดให้มีการศึกษานอกระบบโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมที่สามารถเทียบโอนหน่วยการเรียนรู้กับการศึกษาในระบบโรงเรียนได้ นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมกระบวนการศึกษาตลอดชีวิตและการส่งเสริมทักษะ เจตคติ ความรู้ความสามารถพิเศษ เพื่อการพัฒนาเฉพาะด้าน ให้บริการฝึกอบรมส่วนใหญ่แก่กลุ่มสตรีในภาคเกษตรกรรม กิจกรรมการฝึกอบรมยังเป็นกิจกรรมเฉพาะด้านที่เป็นบทบาทดั้งเดิมของสตรี เช่น การตัดเย็บเสื้อผ้า การทำอาหาร การเสริมสวย เป็นต้น

แม้ว่าจะมีช่องทางศึกษาเปิดกว้างและหลากหลายวิธี แต่ในภาพรวม ระดับการศึกษาของสตรียังคงต่ำกว่าบุรุษ ปัจจุบันแม้ว่าระดับการรู้หนังสือของประชากรในประเทศจะมีอัตราสูงกว่าร้อยละ 90 แต่จำนวนผู้ไม่รู้หนังสือของประเทศที่ยังคงมีอยู่นั้น 2 ใน 3 จะเป็นสตรี ส่วนในกลุ่มประชากรที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มีสตรีสำเร็จการศึกษามากกว่าบุรุษ ในขณะที่ในระดับปริญญาโท จะมีจำนวนสตรีและบุรุษเท่าๆ กัน แต่ในระดับปริญญาเอกจะมีบุรุษมากกว่าสตรี ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวโน้มสตรีจะมีการศึกษาสูงขึ้นและกว้างขวางขึ้นเป็นลำดับ

1.3 การมีงานทำ จากการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นหลัก ได้ส่งผลให้เกิดอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เป็นการสร้างงานขึ้นมามากมายหลายสาขา ความต้องการแรงงานมีมากขึ้นจึงได้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรกรรมเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากทั้งแรงงานหญิงและชาย สตรีที่ละทิ้งชนบทเข้าทำงานในเมืองส่วนใหญ่จะมีพื้นฐานการศึกษาน้อยกว่าชาย เมื่อเข้าทำงานก็ไม่มีโอกาสที่จะพัฒนาตนเอง ทำให้ไม่ได้รับการพัฒนายกระดับ รวมทั้งไม่มีทักษะเพียงพอ หนทางในการเลือกงานเลือกตำแหน่งจึงมีน้อย และเป็นช่องทางให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากเจ้าของหรือผู้ประกอบการได้ทั้งใน

เรื่องค่าแรงตลอดจนสวัสดิการต่าง ๆ ซึ่งแม้จะมีกฎหมายแรงงานคุ้มครองแต่ยังขาดการดูแลอย่างจริงจังจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง

1.4 ค่านิยม จิตสำนึก จิตใจ สถาบันครอบครัวโดยเฉพาะสตรีมีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวให้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข รวมทั้งเป็นแหล่งถ่ายทอดการพัฒนาทางด้านจิตใต้สำนึก และจริยธรรมของสมาชิกในครอบครัวผ่านวัฒนธรรมไทยและการกลมเกลียวทางด้านจิตใต้สำนึก จากศาสนา ปัจจุบันกระบวนการพัฒนาจิตใจ รวมทั้งการกลมเกลียวเพื่อพัฒนาจิตใจภายในครอบครัวไม่เข้มแข็ง การเลี้ยงดูอบรมเด็กให้ปราศจากอคติทางเพศยังไม่เป็นจริง

ยิ่งกว่านั้นการพัฒนาคนโดยเฉพาะการพัฒนาจิตใจผ่านสถาบันครอบครัวและสถาบันศาสนา ยังไม่เพียงพอที่จะต่อต้านกระแสความเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน ซึ่งอยู่ภายใต้กระแสของการบริโภคนิยม ทำให้สถาบันครอบครัวล้มเหลว มีการแตกแยก ภาวะการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจและอิทธิพลของสื่อสารมวลชนที่ตอกย้ำอคติทางเพศ การกระตุ้นหรือการขายความเป็นผู้หญิงในสื่อโฆษณาเป็นปรากฏการณ์สามัญในสังคมไทยที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความเสื่อมทางด้านศีลธรรม และจริยธรรม รวมทั้งประชาชนทั้งบุรุษและสตรียังขาดทางเลือก ขาดกิจกรรมที่จะใช้เวลาอย่างมีคุณค่าอย่างสร้างสรรค์ที่จะเอื้อต่อการมีสุนทรียะและพัฒนาจิตใจและอารมณ์ตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือ

กลุ่มด้อยโอกาสเข้าไม่ถึงบริการของรัฐและขาดการคุ้มครองป้องกันจากการที่สภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ปัญหาสังคมขยายตัวและเพิ่มความซับซ้อนยิ่งขึ้น กระบวนการยุติธรรม กระบวนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่เป็นอยู่ ไม่ครอบคลุมปัญหาที่เกิดขึ้น ส่งผลให้สตรีบางกลุ่มซึ่งเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ เข้าไม่ถึงบริการของรัฐ ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองและถูกเอารัดเอาเปรียบทางเพศ เช่น สตรีที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ ทั้งๆที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจทั้งในระดับครอบครัว และระดับชาติมาโดยตลอด ยังมีการศึกษาต่ำ ขาดทักษะหรือฝีมือในการทำงาน รายได้น้อย ไม่มีกฎหมายคุ้มครองให้ได้รับสิทธิหรือสวัสดิการต่างๆ กลุ่มสตรียากจน โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่สามีสว่างลับไปแล้ว ไม่มีรายได้ ขาดการเหลียวแลจากครอบครัว เนื่องจากเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น การให้สวัสดิการสงเคราะห์มีไม่เพียงพอ กลุ่มผู้ถูกข่มขืน รวมทั้งผู้ถูกทำร้ายทารุณ ยังไม่ได้รับการคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมอย่างเพียงพอ รวมทั้งผู้บังคับใช้กฎหมายยังขาดความรู้ความเข้าใจในคดีทางเพศและความรุนแรงต่อสตรีและเด็กหญิง กลุ่มชายบริการทางเพศ คือผู้ที่ถูกผลักดันหรือดึงเข้าสู่วงการธุรกิจทางเพศทั้งโดยสมัครใจ ถูกล่อลวง หรือถูกบังคับ

กักขัง กลไกและมาตรการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองยังไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านกฎหมาย และวิธีการปฏิบัติ เมื่อได้รับการช่วยเหลือจนออกจากกระบวนการค้าประเวณีแล้วไม่สามารถหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ต้องกลับไปประกอบอาชีพเดิม

ปัจจุบันนี้ได้มีการประกาศใช้ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และโดยที่การค้าประเวณีมีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพ เศรษฐกิจและสังคม ผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากเป็นผู้ด้อยสติปัญญา และการศึกษา สมควรลด โทษผู้กระทำการค้าประเวณี และเปิดโอกาสให้ได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการให้ การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต และในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการปราบปรามการค้าประเวณีและเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่อาจถูก ล่อลวงหรือชักพามาเพื่อการค้าประเวณี จึงกำหนดบทลงโทษสถานหนักแก่บุคคลและครอบครัวถึงสี่ มวลชนที่เผยแพร่โฆษณาชักชวนหรือแนะนำตัวเกี่ยวกับการค้าประเวณี และให้อำนาจศาลที่จะ ถอนอำนาจปกครองของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจในการจัดหาผู้อยู่ในความ ปกครองไปเพื่อการค้าประเวณี ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม 2539 เป็นต้นไป

3. การได้รับสิทธิความเสมอภาค

ถึงแม้ว่าจะได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รับรองสิทธิและความ เสมอภาคระหว่างชายและหญิง ซึ่งมีผลใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2538 และการที่ประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบขององค์การ สหประชาชาติ รวมทั้งได้มีการแก้กฎหมายบางประการที่เกี่ยวกับสถานภาพสตรีให้เป็นประโยชน์แก่ สตรีมากขึ้น แต่ในความเป็นจริงยังมีปัญหาอยู่ค่อนข้างมากเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย ในกฎหมาย กฎ และระเบียบต่างๆ เช่น กฎหมายครอบครัวในเรื่องการหมั้น การบอกเลิกสัญญาหมั้น การเรียกค่าทดแทนฐานประพฤตินอกใจคู่หมั้น เงื่อนไขแห่งการสมรส การขาดจากการสมรส ความ สัมพันธระหว่างสามีภริยา เรื่องสิทธิใช้ชื่อสกุล หน้าที่อุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา รวมทั้งในกฎหมาย อาญาว่าด้วยการทำให้แท้งลูก กฎหมายข่มขืน ประการสำคัญยังมีการเลือกปฏิบัติรวมถึงเจตคติ ค่านิยม และขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมของสังคมยังวางมาตรฐานไม่เหมือนกัน ระหว่างชายหญิง หรือในบางกรณีแม้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือนโยบาย มิได้กีดกันหรือเลือกปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติหรือผลในทางกฎหมาย ก่อให้เกิดการกีดกันหรือเลือกปฏิบัติ หรือยังมีการกระทำหรือ เลือกปฏิบัติที่มีสาเหตุมาจากการมีอคติทางเพศ

3.1 ความเสมอภาคในโอกาสด้านการศึกษาและฝึกอบรม พบว่ายังมีการเลือกปฏิบัติทางการศึกษา โดยการจำกัดจำนวนผู้หญิงในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีระเบียบข้อบังคับที่ยังจำกัดสิทธิสตรีในการศึกษาบางสาขาวิชา และยังมีค่านิยมดั้งเดิมของสังคมซึ่งนำไปสู่การจำกัดโอกาสด้านการศึกษา และการฝึกอบรม การปิดกั้นโอกาสหรือการให้โอกาสน้อยกว่าตั้งอยู่บนพื้นฐานเจตคติดั้งเดิมที่มีการแบ่งแยกบทบาททางเพศที่ตายตัว และตลาดแรงงานให้โอกาสทุกด้านแก่แรงงานชายมากกว่าแรงงานหญิง

3.2 ความเสมอภาคทางการเมืองและการรับตำแหน่งบริหารในระดับสูงของทางราชการ ปัจจุบันแม้ว่าจะมีสตรีสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองต่างๆ มากขึ้น แต่ในโอกาสที่มีการเลือกตั้ง สตรีมักจะมีลำดับความสำคัญน้อยกว่าชาย ในการที่พรรคการเมืองจะเลือกส่งตัวเข้าสมัครรับเลือกตั้ง ทำให้โอกาสที่จะได้รับการเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าทำงานในสภามีน้อยตามไปด้วย ในการจัดตั้งรัฐบาลสตรีไม่ค่อยมีโอกาสเข้าร่วมเป็นคณะรัฐมนตรี จากสถิติพบว่า มีสตรีเพียง 8 คนเท่านั้นที่ได้รับการแต่งตั้งให้ร่วมในคณะรัฐมนตรีนับแต่ปี พ.ศ. 2475 และในรัฐบาลชุดของ พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ ก็ไม่มีสตรีเป็นรัฐมนตรี (2539) นอกจากนี้ในส่วนของระบบราชการต่างๆ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงระเบียบโดยเปิดโอกาสให้สตรีได้ดำรงตำแหน่งสงวนที่เคยกำหนดให้เป็นชาย เช่น กระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดสตรี จำนวน 2 คน รองผู้ว่าราชการจังหวัดสตรี จำนวน 2 คน และหัวหน้าสำนักงานจังหวัด จำนวน 8 คน และกระทรวงกลาโหมได้แต่งตั้งให้สตรีเป็นนายพลจำนวน 10 คน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม สัดส่วนของสตรีในตำแหน่งบริหารระดับสูงก็มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับบุรุษ

3.3 ความเสมอภาคด้านการประกอบอาชีพ ในภาคราชการกฎหมายเปิดโอกาสให้สตรีสามารถแข่งขันเข้ารับราชการอย่างเสมอภาคและทัดเทียมกับบุรุษเกือบทุกตำแหน่ง โดยเฉลี่ยสตรีสอบผ่านได้มากกว่าบุรุษ ยกเว้นในกรณีที่มีการจำกัดเพศของผู้สอบ แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน โดยเฉพาะในเรื่องของโอกาสความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่พบว่ายังมีการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากค่านิยมและเจตคติของผู้บริหารในภาคของรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจเอกชนยังมีการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เช่น การเกษียณอายุปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารบางแห่งและพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของบริษัทการบินไทยของหญิงและชายไม่เสมอภาคกัน เป็นต้น

3.4 ความเสมอภาคด้านศาสนา บทบาทของสตรีในศาสนาพุทธ ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติศาสนา สตรีใช้เวลาในการปฏิบัติฝึกกิจทางศาสนาในชีวิตประจำวันมากกว่าชาย แต่โอกาสที่จะศึกษาธรรมโดยต้องผ่านการบวชเรียนเช่นชายไม่มี และในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติศาสนาในระดับต่างๆ สตรีบาง

คนประสบความสำเร็จ สามารถเป็นผู้นำในการฝึกปฏิบัติทางศาสนาให้แก่ประชาชนทั่วไปได้ แม้สตรีจะไม่มีโอกาสบวชเรียนเช่นชาย แต่สตรี (ข้าราชการ) ไม่มีสิทธิลาไปศึกษา และปฏิบัติธรรมในฐานะอุบาสิกา ในขณะที่ชายมีโอกาสและมีสิทธิลาบวชได้ 3 เดือน ปัจจุบันมีแม่ชีประมาณ 10,000 คน แต่ขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายรองรับสถานภาพแม่ชีที่ถูกต้อง หน่วยงานของรัฐยังมีความเห็นที่แตกต่าง และขัดแย้งกันในเรื่องสถานภาพของแม่ชี สตรียังไม่อยู่ในฐานะนักบวช ไม่สามารถปฏิบัติกิจทางศาสนาเช่นเดียวกับพระสงฆ์ รวมทั้งไม่ได้รับสิทธิพิเศษเหมือนพระ เช่น การศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ หรือได้รับการยกเว้นค่าโดยสารรถประจำทาง เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ไม่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง เนื่องจากถูกจัดให้มีสถานภาพเป็นนักบวช โดยการตีความของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

3.5 ความเสมอภาคในการสมรสและความสัมพันธ์ทางครอบครัว ปัจจุบันสตรีไทย ยังไม่ได้รับสิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกับบุรุษในการเลือกคู่สมรส และการขาดจากการสมรส การเป็นบิดามารดา การตัดสินใจมีบุตร การยุติการตั้งครรภ์ การดูแลบุตร การเลือกใช้นามสกุล การใช้คำนำหน้านามของสตรีที่สมรสแล้ว การจัดการทรัพย์สิน ตัวอย่างเช่น เมื่อสมรสแล้วผู้ชายไม่ต้องแสดงสถานภาพในการสมรสเช่นผู้หญิง ที่ต้องเปลี่ยนคำนำหน้านาม และต้องใช้นามสกุลของสามี การที่บุตรหญิงสืบสกุลไม่ได้นี้เอง เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สถานภาพสตรีต่ำกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ยังมีปัญหาสามีมีเมียช้อย และปัญหาสามีทุบตีภรรยาที่เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่สตรีส่วนหนึ่งกำลังเผชิญอยู่

4. การมีส่วนร่วมของสตรี

สตรีเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่า เป็นพลังสำคัญของการพัฒนา สังคม เศรษฐกิจและการเมือง การมีส่วนร่วมของสตรีหมายถึงการเปิดโอกาส ยอมรับ สนับสนุนให้สตรีสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อประโยชน์ของตัวสตรี รวมทั้งบุรุษและสังคม

สตรียังมีสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองด้อยกว่าบุรุษในหลายด้าน การส่งเสริมและการพัฒนาสตรีตลอดจนการเปิดโอกาสให้สตรี ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจจึงเป็นกลวิธีหลักที่จำเป็นของการพัฒนา

4.1 การมีส่วนร่วมของสตรีในระดับครอบครัว

สังคมไทยโดยรวมเป็นสังคมครอบครัวที่ยกย่องและยอมรับบทบาทของสตรีในเรื่องกิจกรรมของครอบครัว กิจกรรมภายในบ้าน และยอมรับให้สตรีมีสิทธิเท่าเทียมบุรุษในเรื่องที่เกี่ยวกับการตัดสินใจในครอบครัว แต่เมื่อสังคมเริ่มเปลี่ยนเป็นสังคมสมัยใหม่มากขึ้น ครอบครัวเริ่มมี

รายได้ประจำในลักษณะเงินเดือน และเมื่อระบบการเงินการธนาคารเริ่มมีความยุ่งยากซับซ้อนและใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเกี่ยวข้อง อำนาจและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การจัดการการเงิน และพฤติกรรมการใช้เงินของครอบครัวสมัยใหม่ส่วนใหญ่จะกลับไปอยู่ที่สามี ซึ่งจะแบ่งเงินส่วนหนึ่งให้ภรรยาบริหารสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายภายในบ้าน

ปัจจุบันกฎหมายไทยยอมรับและให้สิทธิสตรีในการร่วมทำนิติกรรมที่จะมีพันธะและผลต่อครอบครัว เช่น การซื้อขายและโอนที่ดิน การทำสัญญากู้ยืมเงิน จำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากคู่สมรส เป็นต้น ทำให้สตรีมีบทบาทและส่วนร่วมรับรู้เกี่ยวกับการทำนิติกรรมของสามีมากขึ้น

แม้ว่าสตรีจะมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้านครอบครัว แต่การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้โครงสร้างของครอบครัวที่สตรีมีส่วนร่วมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเริ่มมีปัญหา เช่น การเข้าสู่ตลาดแรงงานของสตรี ทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงในการแบ่งภาระในครอบครัวระหว่างสามีและภรรยา ซึ่งจะต้องสร้างเจตคติใหม่ในสังคม ปัญหาการหย่าร้าง การพลัดพรากจากครอบครัว ซึ่งเป็นปัญหาของสถาบันครอบครัว เป็นต้น ซึ่งจะต้องเตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาในอนาคต

4.2 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและการบริหารท้องถิ่น

ในปัจจุบันแม้ว่ากฎหมายจะเปิดโอกาสให้สตรีมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วมในระดับหมู่บ้าน ตำบล และองค์กรการบริหารท้องถิ่นที่มีระดับสูงขึ้นมา สตรีได้รับการเลือกตั้งเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้าน มีเพียงร้อยละ 1 ส่วนในการเมืองระดับท้องถิ่น และจากข้อมูลเปรียบเทียบจำนวนและสัดส่วนผู้นำระดับตำบล และหมู่บ้าน (กำนันและผู้ใหญ่บ้าน) ระบุว่าในปี พ.ศ. 2532 สัดส่วนกำนันหญิงและชายเป็นร้อยละ 0.49 : 99.51 (33 คน : 6,640 คน) และในปี พ.ศ. 2538 เป็นร้อยละ 1.42 : 98.58 (102 คน : 7,059 คน) และในปี 2532 สัดส่วนผู้ใหญ่บ้านหญิงและชายเป็นร้อยละ 0.76 : 99.24 (418 คน : 55,180 คน) และในปี 2538 เป็นร้อยละ 1.79 : 98.21 (1,074 คน : 58,860 คน) จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมของสตรีมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเกือบสามเท่าตัว ระหว่างปี พ.ศ. 2532 และ 2538 ส่วนในองค์กรการบริหารท้องถิ่นระดับสูงขึ้นมา คือ สมาชิกสภาจังหวัด ในปี 2538 มีสตรีจำนวน 82 คน หรือร้อยละ 4.0 ในจำนวนสมาชิกทั้งหมด 2,046 คน และในระดับสมาชิกสภาเทศบาลมีสตรี จำนวน 134 คน หรือร้อยละ 6.4 ในจำนวนสมาชิกทั้งหมด 2,088 คน ซึ่งก็ยังคงพบว่ามีสัดส่วนระหว่างสตรีและบุรุษก็ยังคงมีสัดส่วนที่ยังมีความแตกต่างกันมากเช่นเดียวกัน

4.3 การมีส่วนร่วมในองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน

สตรีมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนในระดับที่น่าพอใจ โดยเฉพาะในระดับการตัดสินใจมีจำนวนเกือบถึงครึ่ง (50 : 132 โครงการคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ ปี 2533) ซึ่งเป็นนัยว่าสตรีมีโอกาสมากกว่าในองค์กรประเภทนี้ สตรีมีความสนใจในงานด้านการพัฒนาสังคม มีความพร้อมที่จะเสียสละมาทำงานเพื่อส่วนรวมและการบริหารงานที่เอื้ออำนวยเป็นอิสระ

การสำรวจองค์กรประชาชน เช่น กลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และสหภาพแรงงาน ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีการจำแนกเพศอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม พบว่าองค์กรประชาชนในกลุ่มนี้ นอกเหนือจากกลุ่มที่เป็นกลุ่มสตรี จะมีสตรีได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกหรือดำเนินกิจกรรมและการมีส่วนร่วมบ้างแต่ยังไม่เด่นชัดมาก

4.4 การมีส่วนร่วมในระบบราชการ

โดยภาพรวมจะเห็นว่าสตรีมีส่วนร่วมในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงถึงร้อยละ 54.8 โดยเฉพาะในกระทรวงสาธารณสุขและทบวงมหาวิทยาลัยมีสูงถึงร้อยละ 74.5 และ 73.6 ตามลำดับ การที่สตรีเข้าร่วมมีสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากกฎหมายได้เปิดโอกาสให้สตรีแข่งขันเข้ารับราชการอย่างเสมอภาคและทัดเทียมกับบุรุษเกือบทุกตำแหน่ง และในช่วงที่ผ่านมาปรากฏว่า ข้าราชการชายมีโอกาสและสามารถแสวงหางานระดับบริหารที่ดีกว่าในภาคเอกชน จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้สัดส่วนของข้าราชการสตรีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว (จากเอกสารประกอบการประชุมสมัชชาสตรีแห่งชาติ ครั้งที่ 2)

4.5 การมีส่วนร่วมในการประกอบการและภาคธุรกิจเอกชน

ปัจจุบันสตรีมีการศึกษาสูงขึ้น ต้องการใช้ความรู้ที่เรียนมาเพื่อทำงานหารายได้เป็นของตนเอง เป็นที่ยอมรับของสังคม ประกอบกับภาวะที่ตลาดแรงงานเกิดการขาดแคลน เป็นผลให้สตรีที่มีความสามารถได้รับการยอมรับมากขึ้น โดยเฉพาะในสาขาการเงินและการธนาคาร มีสตรีทำงานในระดับบริหารถึงร้อยละ 38 นับว่าเป็นสถิติที่น่าพอใจ

นอกจากนี้สตรีอีกเป็นจำนวนมากที่มีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพอิสระ จากข้อมูลรายละเอียดผู้ประกอบการ 503 ราย ของ OECD Development Center ในปี พ.ศ. 2535 พบว่าเป็นสตรีส่วนใหญ่ ถึงร้อยละ 54.9 โดยเฉพาะในด้านเสื้อผ้า เป็นร้อยละ 67.2 และกิจการภัตตาคารร้านอาหาร เป็นสตรีร้อยละ 75.0

แต่สตรีในภาคธุรกิจและผู้ประกอบการก็ยังเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอันเกิดจากค่านิยมและเจตคติของนายจ้าง มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านความก้าวหน้า

และค่าตอบแทน เช่น สตรีจะมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 2 ใน 3 ของรายได้ที่ผู้ชายได้รับ มีการแบ่งเพศในการจัดการ ทำให้สตรีส่วนใหญ่ได้รับการมอบหมายงานที่ไม่สำคัญ และสตรีจำเป็นต้องทำงานหนักเป็นสองเท่ากว่าที่จะได้รับการยอมรับในความสามารถ

4.6 การมีส่วนร่วมทางการเมือง

บทบาทและการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมืองยังมีน้อย ทั้งนี้เพราะสังคมไทยยังมีค่านิยมที่เห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องผู้ชาย

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ระหว่างปี พ.ศ. 2475-2491 ไม่มี ส.ส. หญิงได้รับการเลือกตั้งเลย แต่ผลจากการเลือกตั้งซ่อม เมื่อปี พ.ศ. 2491 สตรีได้รับการเลือกตั้งจำนวน 1 คน หลังจากนั้นสตรีได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองทั้งโดยได้รับการเลือกตั้งและการแต่งตั้ง แต่ก็มีเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบสัดส่วนก็ยิ่งต่ำกว่าชายมาก การที่มี ส.ส. หญิงเป็นจำนวนน้อย และสังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถรวมกันได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งไม่มีพลังในการผลักดันกฎหมายและนโยบายด้านสตรีมากเท่าที่ควร ข้อมูลปี พ.ศ. 2539 มี ส.ส. ชายจำนวน 371 คน และ ส.ส. หญิงจำนวน 22 คน

สตรีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิกภายหลังจากที่ประเทศไทยเริ่มมีวุฒิสภาในปี พ.ศ. 2489 (เป็นระยะเวลา 29 ปี นับแต่มีวุฒิสมาชิก) แต่ก็มีเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับวุฒิสมาชิกที่เป็นชาย ปัจจุบันมีวุฒิสมาชิกหญิง จำนวน 21 คน

นอกจากนี้ ในการคัดเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สสร.) ในปี พ.ศ. 2539 มีสตรีได้รับการแต่งตั้งเพียง 6 คน ต่อสมาชิกที่เป็นบุรุษจำนวน 93 คน

อย่างไรก็ตามเพื่อให้สตรีได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ควรเริ่มต้นในระดับท้องถิ่นโดยเฉพาะในองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งเป็นองค์กรท้องถิ่นที่เป็นผลมาจากนโยบายการกระจายอำนาจการบริหารให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ให้ประชาชนสามารถบริหารงานและปกครองตนเอง ซึ่งขณะนี้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้ผลักดันและส่งเสริมให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วม ในการเข้าไปดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยรณรงค์ให้สตรีเข้าไปสมัครรับเลือกตั้งใน อบต. การฝึกอบรมให้สตรีมีความรู้ความเข้าใจในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบล กระตุ้นหรือส่งเสริมให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมใน อบต. ทั้งในรูปแบบของการลงสมัครและการเป็นผู้สนับสนุน ในปี พ.ศ. 2540 จำนวนสมาชิก อบต. เป็นสตรีจำนวน 5,543 คน ต่อบุรุษจำนวน 57,998 คน

5. การบริหารจัดการ

5.1 กลไก/องค์กร

ภารกิจและขอบข่ายของงานพัฒนาสตรีที่กว้างขวางครอบคลุมทุกสาขาของการพัฒนา ทั้งในส่วนที่สตรีเป็นกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนา และในส่วนที่สตรีได้รับผลกระทบจากสภาพปัญหา ต่างๆ ดังนั้น จึงมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสตรีทั้งทางตรงและทางอ้อมหลายองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในระดับหมู่บ้านจนถึงระดับชาติและนานาชาติ เท่าที่ผ่านมาองค์กรต่างๆ ต่างกำหนดทิศทางการทำงานและแผนงานขึ้นตามภาระหน้าที่ของตน ทั้งนี้ เนื่องจากแผนพัฒนาสตรี ระยะยาวที่จัดทำขึ้นฉบับแรก (พ.ศ. 2525-2544) ไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายและยังไม่ชัดเจนพอที่จะสร้างความเข้าใจหรือการยอมรับจากหน่วยงานต่างๆ และในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาสตรีที่ผ่านมาพบว่า

- 5.1.1 ภารกิจของแต่ละองค์กรซ้ำซ้อนกันเนื่องจากขาดการประสานงาน และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการประสานแผนงาน/โครงการ เพื่อนำไปสู่การระดมทรัพยากรและผนึกกำลังดำเนินงาน
- 5.1.2 ขาดงบประมาณในการดำเนินการ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ด้านการส่งเสริมงานสตรี
- 5.1.3 ขาดข้อมูลที่เป็นระบบเกี่ยวกับสตรี ขาดการศึกษาวิจัยและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- 5.1.4 ขาดการวางแผนในระดับพื้นที่และการนำแผนดำเนินการไปใช้ให้เป็นจริง
- 5.1.5 ยังไม่ได้มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนว่า ควรมุ่งสตรีกลุ่มใดทำให้งิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ไม่อาจสนองปัญหาและความต้องการของสตรีได้อย่างเต็มที่ กลุ่มเป้าหมายที่น่าจะได้รับประโยชน์กลับได้รับประโยชน์น้อยมาก โดยเฉพาะกลุ่มสตรีด้อยโอกาสในชนบท

5.2 ระบบข้อมูลสารสนเทศและหัวข้อการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสตรี

ข้อมูลเกี่ยวกับสตรีมีความสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหาความไม่สมดุลของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างชายและหญิง

ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสถานภาพสตรีมีการจัดเก็บผ่านระบบสถิติของประเทศ และจัดเก็บกระจายอยู่ทั่วไปผ่านระบบการบริหารของหน่วยราชการต่างๆ ทั้งที่เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานพัฒนาสตรีโดยตรง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสตรี หน่วยงานที่ให้บริการพื้นฐานแก่ประชาชน ตลอดจนสถานอุดมศึกษาต่างๆ การจัดเก็บจึงมักสนองวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงาน โดยเฉพาะ มีการจำแนกกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่จัดเก็บ กลุ่มอายุ ความถี่ และความต่อเนื่องในการจัดเก็บ แตกต่างกันไป ดังนั้น ข้อมูลที่มีอยู่จึงสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น แต่ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบได้อย่างเต็มที่และเป็นระบบ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ ได้พยายามรวบรวมข้อมูลบรรณานุกรมงานวิจัยเกี่ยวกับสตรีอยู่เป็นระยะๆ และพัฒนาระบบข้อมูลตัวบ่งชี้สถานภาพสตรีไทยขึ้น โดยรวบรวมข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสิ้น 9 หมวด ข้อมูลบางเรื่องที่เป็นต่อการพัฒนาสถานภาพสตรียังคงไม่มีการจัดเก็บ บางเรื่องแม้มีการจัดเก็บแต่ไม่จำแนกเพศ จึงทำให้ระบบข้อมูลที่พัฒนาขึ้นดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะชี้วัดสถานภาพสตรีได้ครบตามที่อาเซียนและสหประชาชาติเสนอแนะได้ และแม้จะมีการขอความร่วมมือหน่วยงานต่างๆ ในการจัดเก็บ แต่หน่วยงานส่วนใหญ่ไม่อาจตอบสนองได้ โดยให้เหตุผลว่ากระทบกับวิธีการและงบประมาณของหน่วยงาน กอปรกับยังไม่มีผลการผลักดันอย่างจริงจังในระดับนโยบายให้หน่วยงานต่างๆ ให้ความสำคัญและส่งเสริมการจัดเก็บและรวบรวมสถิติหญิงชายด้วย

หน่วยงานที่เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาสถานภาพสตรีมีกระจายอยู่ในทุกกระทรวง ทบวง กรม และองค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ แต่ยังขาดการเชื่อมและประสานเครือข่ายข้อมูลอย่างเป็นระบบ และยังไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควรให้มีการจัดเก็บรวบรวมสถิติหญิง-ชาย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา กำหนดนโยบายและมาตรการในการแก้ไข การติดตามประเมินผล

บุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญและความจำเป็นของสถิติหญิง-ชายในการเป็นเครื่องมือสำหรับแก้ปัญหา ความแตกต่าง ทางสถานภาพของหญิงชายในสังคม จึงไม่ได้พิจารณาให้มีการส่งเสริมการผลิตและใช้สถิติหญิง-ชายเป็นนโยบายหนึ่งของหน่วยงาน

นอกจากนี้ หน่วยงานต่างๆ ยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และทักษะในการจัดเก็บรวบรวม และผลิตข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับสตรี ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่จะเอื้ออำนวยให้สามารถนำข้อมูลและสารสนเทศที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระแสการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่มีผลต่อการพัฒนาสตรี

1) กระแสโลกาภิวัตน์

ความก้าวหน้าทางด้านสื่อสารโทรคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นปัจจัยผลักดันที่สำคัญที่ทำให้โลก “ไร้พรมแดน” การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น นำไปสู่การผสมผสานความรู้ เจตคติ ตลอดจนวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของพลโลก ซึ่งก่อให้เกิด

- การแข่งขันสูงขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจการค้า ความได้เปรียบของประเทศในการแข่งขันอยู่ที่คุณภาพของประชากรของประเทศซึ่งเป็นแรงงานสำคัญ จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยเน้นไปในด้านอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรเข้าสู่แรงงานภาคอุตสาหกรรม แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานสตรีซึ่งยังขาด ความรู้ ทักษะและความชำนาญ
- สื่อสารมวลชนที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว เป็นผลให้สังคมเปลี่ยนไปสู่การบริโภคของมวลชนและการเข้าถึงสื่อมวลชนมากขึ้นก่อให้เกิดภาพลักษณ์ทางสังคมของสตรี สื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมากในการปลูกฝังเรื่องการประพฤติตนตามเพศ บทบาทและสถานภาพของสตรีที่ปรากฏในสื่อมวลชนมีอย่างจำกัด ทำให้เกิดผลกระทบต่อการปิดกั้นความคิดและจิตสำนึกที่จะใช้ศักยภาพ และความสามารถของสตรี รวมทั้งการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริง
- กระแสค่านิยมสากล เช่น กระแสประชาธิปไตย กระแสด้านสิทธิมนุษยชน กระแสความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย และกระแสการร่วมกันพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลให้สตรีต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนระดับต่างๆ รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาสิ่งแวดล้อม ที่มีจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ
- ความเชื่อมโยงระหว่างประเทศ มีการติดต่อประสานระหว่างประชาคมโลกเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะได้เกิดกระแสมนุษยนิยมและการเรียกร้องด้านสิทธิมนุษยชนทั่วโลก ทำให้มีการเรียกร้องด้านสิทธิและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อความก้าวหน้าของสตรี นอกจากนี้ ได้มีการส่งเสริมบริการธุรกิจท่องเที่ยวระหว่างประเทศซึ่งก่อให้เกิดการขยายเครือข่าย ธุรกิจผิตกฏหมาย โดยได้นำธุรกิจบริการทางเพศผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรายการนำเที่ยว รวมทั้งเป็นสินค้าออก และนำเข้าในระดับนานาชาติ

2) ผลกระทบต่อการพัฒนาสตรี

ในท่ามกลางการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และธุรกิจบริการคุณภาพของคนเป็นสิ่งสำคัญ ประเทศไทยมีแรงงานสตรีเป็นร้อยละ 40 ของกำลังแรงงานทั้งหมด สตรีในกำลังแรงงานยังมีการศึกษาน้อย ไม่สามารถก้าวหน้าในอาชีพได้ดี รายได้ต่ำ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาทางด้านการศึกษา เพื่อให้สตรีมีการศึกษาสูงขึ้น ฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะและความชำนาญเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อมวลชนทุกประเภท ก่อให้เกิดความหลากหลายในรูปแบบ วิธีการแสวงหาข่าวสาร และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นผลให้สตรีต้องมีความรู้ในการเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง

ในขณะที่ประเทศไทยมีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ปัญหาสังคมที่รุนแรงก็เกิดขึ้นพร้อมกันไปด้วยและส่งผลกระทบต่อสตรี โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดจากความรุนแรงในครอบครัวและชุมชน เช่น การทำร้ายทารุณ การข่มขืน การค้าหญิงหรือเด็ก ซึ่งเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะไม่เพียงแต่ทำให้เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายถูกทำร้ายร่างกาย ยังส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพจิตไปตลอดชีวิต และโดยเฉพาะปัญหาความรุนแรงในเรื่องของหญิงหรือเด็กถูกลอบมาชายบริการทางเพศมีเพิ่มมากขึ้น และเป็นอาชญากรรมที่มีเครือข่ายทั่วโลก ซึ่งปัญหาเหล่านี้ สตรีควรจะได้รับการคุ้มครองป้องกันจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน องค์กรธุรกิจ สถาบันทางสังคม เป็นต้น

หน้าว่าง

ส่วนที่ 2

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาสตรี
วิสัยทัศน์สตรีที่พึงปรารถนาในอนาคต
ลักษณะของแผน
สาระสำคัญของแผน

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาสตรี

แผนพัฒนาสตรีในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 ได้ปรับปรุงแนวคิดและทิศทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาคนและสังคม ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) นโยบายและแผนงานหลักสตรีระยะยาว (พ.ศ. 2535-2554) และแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรีในปฏิญญาปักกิ่ง ดังนั้น แนวคิดและทิศทางการพัฒนาสตรีจึงสมควรมีจุดเน้น ดังต่อไปนี้

1. เน้นพัฒนาที่ตัวสตรี ให้สตรีทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ตามศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อเป็นทั้งคนดี มีศักยภาพ มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ และให้สตรีทุกคนมีสิทธิและมีโอกาสได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ มีส่วนร่วมการพัฒนาประเทศทุกขั้นตอนอย่างแท้จริง รวมทั้งเน้นการมีส่วนร่วมในระดับตัดสินใจ
2. เน้นพัฒนาสภาพแวดล้อมรอบตัวสตรี โดยมุ่งการพัฒนาทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน ตลอดจนระบบความมั่นคงทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาสตรี

วิสัยทัศน์สตรีที่พึงปรารถนาในอนาคต

1. สตรีทุกคนได้รับการพัฒนาให้เต็มศักยภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ เพื่อเป็นคนมีสุขภาพดี มีคุณภาพ ตลอดจนสามารถพึ่งพาตนเองได้และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่าตลอดทุกช่วงวัยของชีวิต
2. สตรีทุกคนได้รับสิทธิและโอกาสในการมีส่วนร่วมในทุกะดับของกลไก การตัดสินใจ อีกทั้งยังได้รับการคุ้มครองป้องกันการละเมิดสิทธิ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมชาย รวมทั้งในการเป็นบุตร ภรรยา มารดา และสตรีโสด
3. สังคมปราศจากอคติและการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ
4. สังคมปราศจากการใช้ความรุนแรงต่อสตรี

ลักษณะของแผน

1. แผนนี้เป็นแผนชี้นำทิศทางและแนวทางการพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 ตามแนวคิดที่เน้นการพัฒนาคนและสภาพแวดล้อมรอบตัวคน โดยการพัฒนาแบบองค์รวมให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการสาธารณสุข แผนพัฒนาการศึกษา แผนพัฒนาแรงงานและสวัสดิการสังคม และแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรีในปฏิญญาปักกิ่ง

2. แผนพัฒนาสตรีฉบับนี้ได้เน้นบทบาทการดำเนินการพัฒนาสตรีในลักษณะพหุภาคี กล่าวคือ เน้นบทบาทของทุกฝ่ายตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรนั้นๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน ธุรกิจเอกชน องค์กรเอกชน สาธารณประโยชน์ สถาบันทางสังคม ครอบครัว และชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ ตั้งแต่การร่วมคิด การวางแผน การร่วมดำเนินการ และการร่วมติดตามประเมินผล

สาระสำคัญของแผน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาศักยภาพของสตรีทั้งทางด้านสุขภาพกาย จิต สติปัญญา สังคม ค่านิยม และจิตสำนึก โดยเพิ่มโอกาสในการรับบริการทางเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต
- 2) เพื่อให้เกิดความเสมอภาค โดยจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ ทั้งทางนิตินัย และพฤตินัย
- 3) เพื่อให้สตรีได้รับความคุ้มครองทุกด้าน ในฐานะที่มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมชาย รวมทั้งในการเป็นบุตร ภรรยา และมารดา
- 4) เพื่อส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองทุกระดับ รวมทั้งพัฒนาครอบครัว ชุมชน ประเทศ และประชาคมนานาชาติ

เป้าหมาย

- 1) สตรีมีสุขภาพดีทั้งทางร่างกาย จิตใจ มีโอกาสพัฒนาสติปัญญา ทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งพาตนเองและมีงานทำที่เหมาะสม

2) สตรีมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของสังคม และการตัดสินใจในการพัฒนาทุกด้านของประเทศ รวมทั้งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร สิ่งแวดล้อม ศาสนา วัฒนธรรม สื่อมวลชน และครอบครัว

3) จัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และให้เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

4) ปรับปรุงกฎหมายและวิธีการปฏิบัติให้เพิ่มความคุ้มครองแก่สตรีที่ถูกเอารัดเอาเปรียบทางเพศ การทุบตีเด็กและภรรยา ทั้งในครอบครัวและสถานที่ทำงาน

หน้าว่าง

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศรี

หน้าว่าง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศรี

เพื่อให้การพัฒนาศรีได้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศรีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตสตรี
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาศรี
3. ยุทธศาสตร์การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศรีกลุ่มด้อยโอกาส
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาสตรี

จุดเน้นในแต่ละยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของสตรี เน้นการพัฒนาศักยภาพของสตรีทั้งด้านสุขภาพพลานามัย สติปัญญา ทักษะฝีมือ และการมีงานทำ รวมทั้งการพัฒนาด้านจิตใจ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาศรี เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน สร้างสังคมที่มีค่านิยมที่ไม่มีอคติทางเพศ รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารที่มีคุณภาพผ่านสื่อมวลชนต่างๆ เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
3. ยุทธศาสตร์การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เน้นการส่งเสริมความเสมอภาคทางกฎหมาย พิทักษ์ความปลอดภัยและการให้สวัสดิการ รวมทั้งส่งเสริมให้สตรีได้มีส่วนร่วมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทูกระดับ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศรีกลุ่มด้อยโอกาส เน้นการพัฒนาศรีกลุ่มด้อยโอกาส ให้ได้รับการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพตามขีดความสามารถของแต่ละบุคคล รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือและคุ้มครองตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และได้รับบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาสตรี เน้นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในรูปพหุภาคี มีเครือข่ายการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีการติดตามและประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลตัวบ่งชี้ งานวิจัย และการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสตรี

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตสตรี

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาสตรีทุกด้าน คือ ด้านกาย สติปัญญา ความถนัด จิตใจ และสังคม ให้เต็มศักยภาพ และบรรลุเป้าหมายของสตรีที่พึงประสงค์
- 2) เพื่อพัฒนาศักยภาพของสตรีทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง รวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของสตรีและครอบครัว
- 3) เพื่อกระตุ้นให้สตรีสนใจพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

เป้าหมาย

- 1) สตรีมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันโรค ดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัว ตลอดจนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางด้านสุขภาพให้เหมาะสม
- 2) เพิ่มสัดส่วนการรู้หนังสือของสตรีควบคู่กับการขยายโอกาสในการเข้าศึกษาทุกระดับและทุกประเภทอย่างกว้างขวาง โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
- 3) สตรีในกำลังแรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ความรู้ตามความถนัด ความสนใจ ได้มาตรฐานฝีมือแรงงาน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งได้รับการขยายการคุ้มครองเพิ่มขึ้น
- 4) เพิ่มสัดส่วนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานสตรี และจำนวนสตรีที่เข้าแข่งขันฝีมือช่างในหลากหลายสาขาอาชีพมากขึ้น
- 5) สตรีมีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีและศิลปวัฒนธรรมของไทย

กลุ่มเป้าหมาย

- 1) สตรีทุกคนทั่วประเทศ ทั้งในชนบทและในเมือง
- 2) สตรีที่อยู่ในระบบโรงเรียน และไม่อยู่ในระบบโรงเรียน
- 3) สตรีที่มีอาชีพต่างๆ เช่น ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และนอกระบบ

แนวทาง

1. แนวทางการพัฒนาสุขภาพอนามัย

- 1.1 ส่งเสริมให้มีบริการตรวจสุขภาพคู่สมรสก่อนแต่งงาน และสตรีที่อยู่ในระหว่างการตั้งครรภ์
- 1.2 ส่งเสริมบริการสุขภาพอนามัยเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของแม่ และพัฒนาการของเด็ก อาทิ การอนามัย การเจริญพันธุ์ของสตรี การให้ภูมิคุ้มกันโรค การให้อาหารเสริมต่างๆ เป็นต้น
- 1.3 รณรงค์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของสตรี โดยเฉพาะอันตรายอันเกิดจากการทำงาน และผลกระทบต่อสุขภาพในระยะยาว
- 1.4 ส่งเสริมให้มีการจัดบริการให้คำปรึกษาและแนะแนว รวมทั้งจัดบริการสาธารณสุขมูลฐานให้ทั่วถึง โดยให้สตรีมีส่วนร่วมในขบวนการนี้

2. แนวทางการพัฒนาสติปัญญา ทักษะฝีมือ และการมีงานทำ

- 2.1 รณรงค์ให้สตรีมีการศึกษามากขึ้นทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี และเปิดโอกาสให้เลือกเรียนสาขาที่ไม่ใช่เป็นประเพณีนิยมให้มากขึ้น รวมทั้งจัดการไม่รู้หนังสือของสตรีให้หมดไป
- 2.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้สตรีสนใจวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และวิชาอื่นๆ ที่ดั้งเดิมเคยคิดว่าเป็นวิชาสำหรับบุรุษ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษา อบรม เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพและชีวิตประจำวัน
- 2.3 จัดการจำกัดสิทธิการเข้าศึกษาของสตรีในสถาบันอุดมศึกษา หรือการศึกษาแขนงวิชาต่างๆ และส่งเสริมให้หน่วยงานที่ผลิตกำลังคนตามความต้องการเฉพาะทางเปิดโอกาสให้สตรีได้เข้าศึกษาด้วย
- 2.4 ปรับปรุงหลักสูตร หนังสือเรียน หนังสือประกอบการเรียน และวิธีการเรียนการสอน ให้ปราศจากอคติทางเพศ รวมทั้งสอดแทรกความรู้เรื่องชีวิตครอบครัวศึกษา การเสริมสร้างทักษะชีวิต และสิทธิมนุษยชนในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเหล่านี้อย่างถูกต้องและสามารถถ่ายทอดความรู้ในวงกว้างได้
- 2.5 สร้างโอกาสให้สตรีได้เข้ารับการฝึกอาชีพในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้มีทักษะฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงานระดับประเทศและระดับนานาชาติ ทั้งผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ รวมทั้งสนับสนุนให้สตรีสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย จัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และกีดกันสตรีในการประกอบอาชีพ ความก้าวหน้าในการทำงาน

2.6 รมรณรงคใ้สตรใ้ช้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และแข่งขันฝีมือช่าง รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาครูช่างสตรใ้พัฒนาความรู้ตามเทคโนโลยี และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างกว้างขวาง

2.7 ส่งเสริมสตรใ้สนใจประกอบอาชีพอุตสาหกรรมบริการที่เดิมเคยคิดว่าสตรใ้ไม่สามารถใช้ประกอบอาชีพได้

2.8 เร่งรัดใ้มีการกำหนดมาตรการในการคุ้มครองและใ้สวัสดิการแก่แรงงานสตรใ้ในภาคเกษตร ภาคบริการ และแรงงานสตรใ้นอกระบบ รวมทั้งสตรใ้ที่ทำงานในลักษณะที่เสี่ยงอันตรายจากสภาพแวดล้อมและมีผลเสียต่อสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของสตรใ้

2.9 จัดระบบบริหารจัดการแรงงานสตรใ้ต่างชาติที่เข้ามาโดยผิดกฎหมาย เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อโอกาสในการมีงานทำและรายได้ของแรงงานสตรใ้ไทย

2.10 ปรับปรุงกฎหมายใ้มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองแรงงาน และความปลอดภัยในการทำงานแก่บุรุษและสตรใ้ที่ทำงานในประเทศ และไปทำงานต่างประเทศ โดยเฉพาะการป้องกันปราบปรามการหลอกลวงและการลักลอบไปทำงานต่างประเทศอย่างผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิแรงงานสตรใ้ไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ

2.11 สนับสนุนใ้สตรใ้ได้รับการศึกษาอบรมด้านการจัดการและการบริหาร สามารถประกอบอาชีพอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.12 ส่งเสริมใ้แรงงานสตรใ้ทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งสตรใ้ภาคเกษตร สามารถเข้าถึงระบบประกันสังคมได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

3. แนวทางการพัฒนาจิตใจ

3.1 ส่งเสริมใ้สถาบันศาสนามีสตรใ้เป็นกลุ่มเป้าหมายใ้การศึกษาและอบรมเกี่ยวกับศาสนาและหลักคำสอนเพื่อสามารถนำไปปฏิบัติและถ่ายทอดต่อได้

3.2 ส่งเสริมบทบาทของสถาบันแม่ชีใ้การพัฒนาจิตใจ อบรมศีลธรรมและจริยธรรมใ้แก่สตรใ้และเยาวชนทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา ด้วยการปรับปรุงสถานภาพการศึกษา และการบริหาร

3.3 ส่งเสริมบทบาทสถาบันครอบครัวใ้การพัฒนาจิตใจ โดยการจัดฝึกอบรมใ้สตรใ้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถถ่ายทอดใ้เรื่องการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามแก่สมาชิกใ้ครอบครัว

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาสตรี

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาศักยภาพของครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้และให้เอื้อต่อการพัฒนาสตรี รวมทั้งสร้างโอกาสให้สตรี ครอบครัว และชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง
- 2) เพื่อให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว และเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันครอบครัว รวมทั้งการจัดความรุนแรงในครอบครัวชุมชน และสังคม
- 3) เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในประเด็นการพัฒนาสตรีและเสริมสร้างค่านิยมที่ถูกต้องและจัดอคติทางเพศ
- 4) เพื่อเผยแพร่ข้อสนเทศที่ทันสมัยด้านสตรีแก่กลุ่มสตรีและประชาชนทั่วไป และสร้างโอกาสให้สตรีได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างทั่วถึง

เป้าหมาย

- 1) ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาศักยภาพของครอบครัว
- 2) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน คู่สมรส มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตครอบครัว การมีบทบาทเป็นพ่อแม่ที่ดีและมีคุณภาพ การแบ่งภาระความรับผิดชอบในครอบครัว รวมทั้งการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างอบอุ่นและใกล้ชิด
- 3) เพิ่มการผลิตและเผยแพร่สื่อสารงานด้านสตรีให้กว้างขวาง รวมทั้งควบคุมสื่อที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อศีลธรรม วัฒนธรรมอันดีงาม และการมีอคติทางเพศ

กลุ่มเป้าหมาย

- 1) ชุมชน
- 2) สมาชิกในครอบครัว
- 3) สื่อมวลชน

แนวทาง

1. แนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

1.1 รมรณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เผยแพร่ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่สมรสใหม่ในเรื่องชีวิตครอบครัวศึกษา การเตรียมความพร้อมทั้งทางกาย จิตใจ และความสามารถในการครองเรือน รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีของสมาชิกในครอบครัวและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาครอบครัว ชุมชน และสังคมต่อไป

1.2 สร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องในเรื่องบทบาทความรับผิดชอบและความเสมอภาคของหญิงชายในครอบครัวและสังคม บทบาทของพ่อและแม่ที่มีคุณภาพในการอบรมเลี้ยงดูบุตรให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย และไม่มีอคติทางเพศ

1.3 สนับสนุนและกระตุ้นให้สื่อมวลชนเสนอสื่อที่สร้างสรรค์ชีวิตครอบครัวและชุมชน เช่น บทบาทของการเป็นพ่อ แม่ ลูกที่ดี การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหญิงชาย การแก้ปัญหาและเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

1.4 ส่งเสริมบทบาทของครอบครัวและชุมชนในการจัดสวัสดิการชุมชนที่จะดูแลและเฝ้าระวังคนในครอบครัวและชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาส เช่น ครอบครัวที่ยากจนไม่สามารถเข้าถึงบริการของรัฐ ผู้ติดเชื่อเฮดส์ ผู้สูงอายุและเด็กถูกทอดทิ้ง เป็นต้น

1.5 เร่งรัดให้มีการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวในทุกจังหวัด

1.6 ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว รวมทั้งเร่งรัดให้มีผลบังคับใช้อย่างจริงจัง ตลอดจนเผยแพร่ต่อสาธารณชนในวงกว้างด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองกระทำทารุณต่อเด็กและเยาวชนทั้งทางร่างกาย จิตใจ การเอารัดเอาเปรียบทางเพศ รวมทั้งปัญหาความรุนแรงในครอบครัวด้วย

1.7 รมรณรงค์แก้ไขปัญหามารยาทในครอบครัว และการทำร้ายทารุณเด็ก และสตรี โดยการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้สังคมตระหนักถึงปัญหา และผลกระทบ พร้อมทั้งขยายบริการการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ แก่ครอบครัวที่มีปัญหาให้ทั่วถึงมากขึ้น

2. แนวทางการพัฒนาและควบคุมการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสตรี

2.1 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีทางการสื่อสารอย่างกว้างขวาง เชื่อมโยงทั้งระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งพัฒนาแหล่งข้อมูลและสื่อที่เหมาะสมต่อผู้ใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการบริการของรัฐและให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข่าวสารด้านการพัฒนาสตรีได้อย่างทั่วถึง

2.2 จัดหามาตรการควบคุมการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสารเพื่อป้องกัน การเสนอภาพลักษณ์สตรีในทางลบ

2.3 ส่งเสริมสื่อมวลชนทั้งนักร้องสื่อพิมพ์ พิธีกรวิทยุและโทรทัศน์ นักเขียน รวมถึงผู้เกี่ยวข้องกับการบวนการผลิตและเผยแพร่สื่อให้มีความเข้าใจ ประเด็นการพัฒนาสตรีและให้ความร่วมมือในการสอดแทรกสาระเรื่องสตรี การสร้างค่านิยมการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในสื่อและรายการบันเทิงต่างๆ

2.4 ส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีบทบาทในการร่วมรณรงค์และเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในประเด็นการพัฒนาสตรีและเปลี่ยนแปลงค่านิยมอคติทางเพศ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพและส่งผลกระทบต่อสตรี

2.5 สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่งานพัฒนาสตรีให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2.6 ส่งเสริมให้สื่อมวลชนเป็นสื่อกลางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรี โดยเสนอข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง งดการเสนอเรื่องยั่วยุทางเพศ ผิดศีลธรรม จริยธรรม เสื่อมเสียต่อสถานภาพสตรี และการมีอคติทางเพศ รวมทั้งรณรงค์ให้สตรีมีบทบาทมากขึ้นในสื่อมวลชนทุกรูปแบบ และให้สตรีได้มีโอกาสในการผลิตและเลือกรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์

2.7 จัดให้มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งผู้ปฏิบัติงานภาครัฐ เอกชน รวมทั้งผู้ได้รับผลกระทบกับสื่อมวลชนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนาสตรี

3. ยุทธศาสตร์การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคทางกฎหมายของสตรี และจัดการเลือกปฏิบัติทางกฎหมาย
- 2) เพื่อพิทักษ์ความปลอดภัยของสตรี และส่งเสริมการจัดสวัสดิการให้แก่สตรี
- 3) เพื่อให้สตรีมีโอกาสใช้ศักยภาพของตนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติ ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) เพื่อให้สตรีมีส่วนร่วมรับผิดชอบเคียงไหล่เคียงบ่ากับบุรุษ ในการกำหนดทิศทางของสังคม และดำเนินการให้สังคมได้มีความมั่งคั่ง มั่นคงและมีความปกติสุข
- 5) เพื่อให้มุมมองของสตรีได้สะท้อนสภาพในการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและบ้านเมือง

เป้าหมาย

- 1) มีการบรรจุหลักการเรื่องความเสมอภาคของบุรุษและสตรี ไว้ในกฎหมายครอบครัว และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2) มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกกฎหมายข้อบังคับ ประเพณี และแนวปฏิบัติซึ่งเลือกปฏิบัติต่อสตรี
- 3) มีองค์กรซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยการกระทำที่มีลักษณะเลือกปฏิบัติต่อสตรี
- 4) สร้างหลักประกันซึ่งมีมาตรการทางกฎหมาย และมาตรการอื่น เพื่อให้หลักการเรื่องความเสมอภาคได้รับการปฏิบัติอย่างแท้จริง
- 5) มีจำนวนสตรีในกระบวนการตัดสินใจทุกระดับมากขึ้น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขปัญหาของท้องถิ่นชุมชน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลุ่มเป้าหมาย

- 1) สตรีและบุรุษ
- 2) ผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม
- 3) นักการเมือง

แนวทาง

1. แนวทางการส่งเสริมความเสมอภาคทางกฎหมายพิทักษ์ความปลอดภัยของสตรีและสวัสดิการ

1.1 พิจารณาปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ เพื่อจัดการมือคดีทางเพศและการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบให้เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบของสหประชาชาติ รวมทั้งดำเนินการให้หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจไม่ระบุเพศในการรับสมัครและบรรจุนงาน รวมถึงการเร่งรณรงค์เพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยมของทั้งหญิงชายให้เลิกการเลือกปฏิบัติและการมือคดีทางเพศ

1.2 จัดบริการด้านการให้คำปรึกษากฎหมายแก่สตรีที่ด้อยโอกาสในรูปแบบต่างๆ พร้อมทั้งผลิตสื่อการเรียนรู้เพื่อเผยแพร่

1.3 ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมความรู้ด้านกฎหมาย โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ความเป็นอยู่และอาชีพของสตรีเอง

1.4 รณรงค์ให้สตรีขอรับการคุ้มครองและใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างจริงจัง

1.5 รณรงค์ให้ประเทศไทยแก้ไขยกเลิกข้อสงวนในอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบของสหประชาชาติ

1.6 ดำเนินการให้มีกฎหมายคุ้มครองสวัสดิการสังคมที่เอื้อต่อสวัสดิภาพของสตรีรวมทั้งเด็กและผู้สูงอายุ โดยเฉพาะการคุ้มครองสตรีที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ และการทำงานที่มีลักษณะเสี่ยงอันตรายจากสภาพแวดล้อม และมีผลกระทบต่อสุขภาพ

1.7 รณรงค์ให้หน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายเข้าใจประเด็นการพัฒนาสตรี เช่น สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา ทนายความและนิติกร เป็นต้น

2. แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.1 สนับสนุนบทบาทสตรีให้มีสิทธิและโอกาสทัดเทียมกับบุรุษในด้านต่างๆ โดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและให้มีส่วนร่วมในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครองทุกระดับ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพในการรวมกลุ่มมากขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้สตรีได้รับการศึกษาฝึกอบรม การฝึกทักษะทุกด้าน และการมีอาชีพที่ทัดเทียมกับบุรุษ

2.2 สนับสนุนให้สตรีมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในองค์กรชุมชนและกิจกรรมอาสาสมัครรวมทั้งกลุ่มสตรีในเมืองและชนบท เพื่อสามารถป้องกันปัญหาสตรีในพื้นที่

2.3 เสริมสร้างกลไกเพื่อเพิ่มสัดส่วนของสตรีในการเป็นผู้ตัดสินใจวางแผนโครงการสำหรับการบริหารทรัพยากร และการสงวนรักษาสีสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนให้สถาบันสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ลดสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสตรี

2.4 ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมให้แก่สตรีเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งนี้ จะสามารถรับตำแหน่งในระดับตัดสินใจหลักๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นจำนวนมากขึ้น

2.5 สนับสนุนให้สตรีและกลุ่มสตรีได้แสดงความคิดเห็นด้านการเมืองการปกครองให้มากขึ้น รวมกลุ่มเพื่อเป็นกลุ่มกดดันที่มีความสำคัญ ในการพัฒนาการเมืองของประเทศ

2.6 หนุนเสริมให้พรรคการเมืองมีนโยบายด้านสตรีและส่งเสริมให้สตรีเป็นสมาชิกพรรคการเมืองและลงสมัครรับเลือกตั้งมากขึ้น และกระตุ้นให้พรรคการเมืองรวมเอาสตรี ไว้ในตำแหน่งทางการเมืองทั้งที่มาจากเลือกตั้งและไม่ได้มาจากการเลือกตั้งในสัดส่วนระดับเดียวกับบุรุษ รวมทั้งสนับสนุนให้สตรีใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกระดับโดยเน้นให้สตรีมีบทบาทสำคัญในการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรม

2.7 ส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นในการปฏิบัติงาน และการมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำชุมชน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรีกลุ่มด้อยโอกาส

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สตรีกลุ่มด้อยโอกาสได้มีโอกาสพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ตามขีดความสามารถของแต่ละบุคคล พร้อมทั้งได้รับความช่วยเหลือและคุ้มครองตามสิทธิขั้นพื้นฐาน

เป้าหมาย

- 1) ลดจำนวนหญิงในธุรกิจบริการทางเพศ รวมทั้งสกัดกั้นมิให้มีเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี อยู่ในธุรกิจบริการทางเพศโดยเด็ดขาด
- 2) สตรีกลุ่มด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการ การดูแล การปกป้องและคุ้มครองเพิ่มขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย

สตรีกลุ่มด้อยโอกาส

แนวทาง

1. สตรีในธุรกิจบริการทางเพศ

1.1 รมรณรงค์ให้เยาวชนสตรีได้ศึกษาต่อจนจบการศึกษาภาคบังคับเป็นอย่างน้อย ให้บริการแนะแนวและคำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนต่อหรือการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเสี่ยงที่เป็นทั้งสตรีเอง บิดามารดาและผู้ปกครอง

1.2 รมรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยม ที่มีส่วนส่งเสริมธุรกิจบริการทางเพศ รวมทั้งค่านิยมที่มีส่วนสร้างปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

1.3 เสริมสร้างค่านิยม วัฒนธรรมที่ส่งเสริมความรัก ความรับผิดชอบ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความอบอุ่น ความซื่อสัตย์ในครอบครัว รวมทั้งแก้ไขความเชื่อและเจตคติในการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่เป็นอุปสรรคต่อการเสริมสร้างเจตคติและทักษะชีวิตที่เหมาะสม โดยไม่ส่งเสริมด้านวัตถุ และเน้นเรื่องความใกล้ชิด ความรักและเวลาที่พ่อแม่ให้กับลูก

1.4 สนับสนุนการจัดตั้งขบวนการองค์กรประชาชนระดับต่างๆ โดยเฉพาะระดับหมู่บ้าน เพื่อสำรวจเฝ้าระวัง ติดตาม ป้องกันและให้ความช่วยเหลือมิให้เด็กและสตรีถูกชักจูงหรือล่อลวงไปประกอบอาชีพธุรกิจบริการทางเพศ

1.5 เปิดโอกาสให้องค์กรเอกชนเป็นเจ้าของพื้นที่ในการฟ้องร้องการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับ โสเภณีเด็ก และดำเนินการขึ้นเต็ดขาดต่อการแสดงที่เป็นลามก และการผลิตสื่อลามกอนาจารในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการจัดสถานที่เพื่อแสดงสื่อลามก

1.6 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติ และเร่งรัดให้มีการนำกฎหมายที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำออกใช้โดยเร็ว ตลอดจนทวงตักให้มีการบังคับใช้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยจะต้องมีการเสริมสร้างทัศนคติและความเข้าใจที่ถูกต้องควบคู่ไปด้วย

1.7 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ที่อยู่ในระบบธุรกิจบริการทางเพศ ในเรื่องการดูแลสุขภาพอนามัย เพื่อให้ปลอดจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น กามโรค โรคเอดส์ โดยใช้รูปแบบการสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่

1.8 จัดบริการแนะแนวและฝึกอบรมอาชีพ รวมทั้งการจัดหางานและเงินทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้ที่ต้องการเลิกอาชีพธุรกิจบริการทางเพศ

1.9 สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อในธุรกิจบริการทางเพศจากการถูกทำร้ายทารุณทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการละเมิดสิทธิต่อผู้ตกเป็นเหยื่อของธุรกิจบริการทางเพศ

2. สตรียากจนในเมืองและชนบท

2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนสตรีในเมืองและชนบทมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นกรณีพิเศษ โดยการจัดสรรทุนการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมส่งเสริมทักษะเพื่อใช้ประกอบอาชีพในด้านต่างๆ จากการศึกษาจากระบบ

2.2 ขยายการให้เงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพแก่กลุ่มสตรีพร้อมทั้งจัดฝึกอบรมเพื่อยกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงาน โดยมีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน เจ้าของโรงงาน เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดการฝึกอบรมแรงงานสตรีและรับเข้าทำงานต่อไป

2.3 สนับสนุนกิจกรรมเพิ่มรายได้ให้กลุ่มสตรี โดยเฉพาะกลุ่มสตรีในภาคเกษตรจะได้ไม่ละทิ้งอาชีพเกษตรและครอบครัวไปทำงานอื่น

2.4 ขยายบริการสังคมให้แก่สตรีอย่างทั่วถึง และให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคสังคมเมืองต่างๆ โดยเฉพาะโรคเอดส์

3. สตรีสูงอายุ

3.1 จัดสวัสดิการสงเคราะห์ให้แก่สตรีสูงอายุ โดยเฉพาะสตรีสูงอายุที่ยากจนและไม่มีผู้เลี้ยงดู รวมทั้งขยายบริการรักษาพยาบาลโดยไม่คิดมูลค่าให้ทั่วถึงในรูปแบบที่เหมาะสม รวมทั้งเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับสตรีให้กว้างขวางด้วย

3.2 ส่งเสริมให้ครอบครัวเห็นความสำคัญและเอาใจใส่ดูแล โดยจัดสวัสดิการสงเคราะห์ให้กับครอบครัวยากจนที่เลี้ยงดูบิดามารดาที่มีอายุ 75 ปีขึ้นไป รวมทั้งการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้แก่บุตรหรือญาติที่ดูแลควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ

3.3 ส่งเสริมให้องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรศาสนา และชุมชน เข้ามามีส่วนช่วยเหลือดูแลในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดตั้งกองทุน ช่วยเหลือทางการเงิน การจัดสถานที่ออกกำลังกาย และพักผ่อน การบริการนันทนาการ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต การอบรมศาสนาเพื่อสร้างที่พึ่งพิงทางใจ เป็นต้น

3.4 สนับสนุนให้มีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่ยากจนและขาดผู้ดูแลในแต่ละพื้นที่อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง โดยจำแนกเพศ รวมทั้งการส่งเสริมงานวิจัยเกี่ยวกับสตรีผู้สูงอายุให้มากขึ้น

4. เด็กหญิงที่อยู่ในภาวะยากลำบาก

4.1 พัฒนาระบบการช่วยเหลือและส่งเสริมให้เด็กหญิงในชนบทที่ยากจน และอยู่ในภาวะยากลำบากได้มีโอกาสศึกษาต่อหรือฝึกทักษะในการประกอบอาชีพตามความต้องการและศักยภาพ รวมทั้งทรัพยากรของแต่ละท้องถิ่น

4.2 เสริมสร้างทัศนคติและปรับปรุงวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ และเอื้อประโยชน์ต่อเด็กหญิงในภาวะยากลำบากมากขึ้น เช่น รูปแบบ และวิธีการสืบสวนและตัดสินคดีที่เด็กหญิงเป็นผู้เสียหายหรือก่อให้เกิดความเสียหาย เป็นต้น

4.3 สนับสนุนให้มีระบบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กหญิงในภาวะยากลำบากประเภทต่างๆ ที่ถูกต้องทันสมัยและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง

4.4 สนับสนุนการพัฒนาอาชีพแก่เด็กหญิงที่อยู่ในชนบทอย่างเป็นระบบ โดยจัดบริการข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสการประกอบอาชีพ รวมทั้งการพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์และการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม

5. สตรีพิการ

5.1 ส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาพิเศษให้สตรีพิการได้มีโอกาสเรียนรู้ ทั้งด้านวิชาความรู้ สายสามัญและสายอาชีพ โดยใช้วิธีการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ และเปิดโอกาสให้สตรีพิการได้เรียนร่วมกับบุคคลทั่วไป เพื่อให้สตรีพิการมีทัศนคติที่ดีต่อสังคมตลอดจนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

5.2 สนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเข้าไปมีบทบาทในการเสริมความรู้ให้แก่สตรีเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

5.3 ให้มีการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพสตรีพิการด้านอาชีพ โดยเน้นการเตรียมพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือประกอบอาชีพอิสระ

6. สตรีไทยต่างวัฒนธรรม

6.1 เร่งรัดพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของสตรีไทยต่างวัฒนธรรมให้ได้รับสัญชาติ การรับรองสิทธิทางกฎหมาย การบริการขั้นพื้นฐานด้านการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน สาธารณูปโภค และสาธารณสุขอย่างเพียงพอ รวมทั้งการเร่งรณรงค์ให้มีการคุมกำเนิด และการป้องกันโรคเอดส์อย่างทั่วถึง

6.2 คุ้มครองและป้องกันไม่ให้สตรีไทยต่างวัฒนธรรมถูกเอารัดเอาเปรียบทางเพศและป้องกันไม่ให้เข้าสู่ธุรกิจการค้าบริการทางเพศ

6.3 เสริมสร้างศักยภาพของสตรีไทยต่างวัฒนธรรมให้สามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืนในชุมชนของตนโดยไม่กระทบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนบทบาทของภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนและมูลนิธิต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสตรีไทยต่างวัฒนธรรมให้มากขึ้น

7. สตรีผู้ถูกคุมประพฤติกและผู้ต้องขัง

7.1 เสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบที่เหมาะสมทั้งด้านการศึกษา ฝึกอาชีพ การมีงานทำและมีรายได้ ในระหว่างและหลังถูกคุมขังและถูกคุมประพฤติก

7.2 สนับสนุนให้ภาคธุรกิจเอกชน องค์กรประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐในการพัฒนาระบบงานและดำเนินการฟื้นฟูพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของสตรีผู้ถูกคุมประพฤติกและผู้ต้องขังในทุกรูปแบบมากขึ้น

8. สตรีที่เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ยากจน

8.1 สนับสนุนสถาบันการเงินเสนอให้เงินกู้แก่สตรีที่เป็นหัวหน้าครอบครัว เพื่อประกอบอาชีพโดยปลอดดอกเบี้ย หรือให้ดอกเบี้ยต่ำ

8.2 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพของสตรีที่เป็นหัวหน้าครอบครัวในรูปแบบที่เหมาะสมทั้งด้านการศึกษา ฝึกทักษะ อาชีพ เพื่อมีงานทำ และมีรายได้เลี้ยงครอบครัว

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เพื่อการพัฒนาสตรี

วัตถุประสงค์

1. ด้านองค์กร

- 1.1 เพื่อพัฒนาองค์กรและบุคลากรที่ทำงานด้านสตรี หรือมีศักยภาพ ด้านนี้ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวม
- 1.2 เพื่อให้กลไกของรัฐและเอกชนมีศักยภาพในการดำเนินงานด้านนโยบาย แผนงาน โครงการ รวมทั้งการติดตามงานและประเมินผล
- 1.3 เพื่อให้มีการประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจเอกชน ในการดำเนินงานพัฒนาสตรี
- 1.4 เพื่อให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาสตรีอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง

2. ด้านงานวิจัยและข้อมูลข้อเสนอเทศด้านสตรี

- 2.1 เพื่อศึกษาและวิจัยงานด้านการพัฒนาสตรี เพื่อเพิ่มพูนความรู้และเพื่อช่วยในการแสวงหาวิธีแก้ปัญหา และวิธีพัฒนาสตรี
- 2.2 เพื่อให้ทราบสถานะของสตรีในแง่มุมต่างๆ อันจะช่วยในการกำหนดนโยบาย การวางแผนงานโครงการ และดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสตรี
- 2.3 เพื่อให้มีระบบฐานข้อมูลและเครือข่ายสารสนเทศเกี่ยวกับสตรีที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

- 1) จัดตั้งหรือเสริมสร้างกลไกระดับชาติในการพัฒนาสตรีที่มีอยู่แล้วให้เป็นหน่วยงานระดับสูง
- 2) มีองค์กรเครือข่ายตั้งแต่ระดับรากฐาน ระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค จนถึงระดับชาติ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- 3) มีระบบข้อมูลการพัฒนาสตรีทั้งด้านบรรณานุกรมและสถิติตัวบ่งชี้ และเครือข่ายที่ทันสมัย

กลุ่มเป้าหมาย

- 1) องค์กรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรี ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน
- 2) กลุ่มจุดเน้นและจุดประสาน (focal point) ในกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 3) องค์กรธุรกิจเอกชน

- 4) คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรี
- 5) กลุ่มสตรี และสตรีทั่วประเทศ
- 6) ประชาชนทั่วไป

แนวทาง

1. แนวทางพัฒนากลไกการพัฒนาสตรีและสร้างเครือข่าย

1.1 ปรับปรุงระบบการบริหารงานและกลไกการทำงาน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการพัฒนา ศักยภาพและทักษะบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ให้มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนา สตรียิ่งขึ้น

1.2 เสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องทิศทาง นโยบาย และเป้าหมายการพัฒนาสตรี และกลไกการดำเนินงาน รวมทั้งปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ เจตคติเกี่ยวกับสตรีให้แก่ผู้ปฏิบัติงานใน แต่ละหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

1.3 สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร ประชาชนผสมผสาน ประเด็นการพัฒนาสตรีให้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายแผนงานของแต่ละหน่วยงานโดยคำนึงถึงบทบาท หน้าที่ของหน่วยงานนั้นๆ เป็นหลักในลักษณะพหุภาคี โดยสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานด้าน การพัฒนาสตรีในลักษณะของแผนงาน/โครงการ ให้แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนา เอกชน และองค์กรประชาชน

1.4 สร้างเสริมศักยภาพขององค์กรในระดับภูมิภาคและท้องถิ่นให้สามารถริเริ่มดำเนินการ แก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคม และวัฒนธรรมในท้องถิ่นโดยการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งและรวมกลุ่มองค์กรสตรีในวิชาชีพต่างๆ

1.5 ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนกำหนดแนวทางปฏิบัติ และดำเนินการ เกี่ยวกับปัญหาของสตรีร่วมกัน รวมทั้งจัดทำเครือข่ายการประสานงานภาครัฐและภาคเอกชนให้ชัดเจน

1.6 สนับสนุนการกระจายทรัพยากร อำนาจการตัดสินใจ และการบริหาร จัดการสู่ องค์กรส่วนภูมิภาคและชุมชนโดยสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีบทบาท และมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง การพัฒนาสตรี

1.7 วางระบบการกำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการพัฒนาสตรีอย่างต่อเนื่อง

2. แนวทางพัฒนาระบบข้อมูลตัวบ่งชี้และบรรณานุกรมงานวิจัยเกี่ยวกับสตรี

2.1 สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลสตรีและสารสนเทศเพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการส่งเสริมและประสานงาน การรวบรวมข้อมูล และพัฒนาระบบข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาสตรี ตลอดจนเพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายในการจัดเก็บข้อมูลหญิง-ชายให้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์สภาพปัญหา แสวงหาแนวทางแก้ไขต่อไป รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับสตรีในด้านต่างๆ ให้เป็นรูปแบบมาตรฐานสากล

2.2 ส่งเสริมการพัฒนาฐานข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาสถานภาพสตรี และระบบคอมพิวเตอร์สำหรับการเชื่อมโยงเครือข่าย

2.3 ส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการผลิตและการวิเคราะห์สถิติข้อมูลหญิง-ชายในหน่วยงานต่างๆ ทั้งหน่วยงานที่เป็นผู้ผลิต และหน่วยงานที่เป็นผู้ใช้ข้อมูล ตลอดจนผลักดันในระดับนโยบายให้หน่วยงานต่างๆ จัดเก็บสถิติข้อมูลโดยให้ความสำคัญกับสถิติหญิง-ชาย ด้วย

2.4 ส่งเสริมการศึกษาวิจัย รวบรวมและเผยแพร่สถิติข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสถานภาพสตรี เพื่อให้กลุ่มผู้ใช้สถิติข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย ประกอบด้วย ผู้กำหนดนโยบาย นักวางแผน นักวิจัย นักปฏิบัติการพัฒนาสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

2.5 พัฒนาบุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนากลไกการบริหารและการจัดการด้านสตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน้าว่าง

ภาคผนวก

หน้าว่าง

สำเนา

คำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ

ที่ 1/2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำแผนพัฒนาสตรี

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

ด้วยคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.) ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2537 มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 9 แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ พ.ศ. 2534 กำหนดให้ กสส. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กสส. มอบหมาย จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- | | |
|--|---------------------|
| 1. นางสาวสุรี จุติกุล | อนุกรรมการที่ปรึกษา |
| 2. คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ | อนุกรรมการที่ปรึกษา |
| 3. นายณรงค์ นิตยาพร | ประธานอนุกรรมการ |
| 4. นางสาวศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ | รองประธานอนุกรรมการ |
| 5. ประธานอนุกรรมการสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 6. ประธานอนุกรรมการการศึกษา อาชีพ และวัฒนธรรม หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 7. ประธานอนุกรรมการการมีส่วนร่วม ในทางสังคมและการเมือง หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |

- | | |
|---|------------|
| 8. ประธานอนุกรรมการเฉพาะด้าน ประธานระบบข้อมูลและสารสนเทศ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 9. ประธานอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 10. ประธานอนุกรรมการประสานการปฏิบัติการ แก้ปัญหาธุรกิจบริการทางเพศ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 11. ประธานอนุกรรมการสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 12. ประธานอนุกรรมการด้านครอบครัว หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 13. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 14. อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 15. อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 16. อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 17. อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 18. อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 19. อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 20. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข | อนุกรรมการ |
| 21. ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย | อนุกรรมการ |
| 22. ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 23. ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 24. นายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 25. ผู้แทนสหพันธ์สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพ แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ | อนุกรรมการ |

| | |
|--|-----------------------------------|
| 26. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ | อนุกรรมการ |
| 27. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ | อนุกรรมการ |
| 28. นางรังสิมา ลิมปิสวัสดิ์ | อนุกรรมการ |
| 29. นายวิรัช ดำรงผล | อนุกรรมการ |
| 30. ผู้อำนวยการกองแผนงานและวิชาการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน | อนุกรรมการ |
| 31. ผู้อำนวยการสำนักงาน กสส. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี | อนุกรรมการ |
| 32. ผู้แทนสำนักงาน กสส. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี | อนุกรรมการและเลขานุการ |
| 33. ผู้แทนสำนักงาน กสส. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี | อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ |
| 34. ผู้แทนสำนักงาน กสส. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี | อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ |

ให้คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. รวบรวมและประมวลผลการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
2. ประสานนโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกัน
3. จัดทำแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8
4. มีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานได้ตามที่เห็นสมควร
5. หน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมายจาก กสส.

ในการปฏิบัติตามคำสั่งนี้ ให้คณะอนุกรรมการได้รับ เบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533 โดยให้เบิกจ่ายเบี้ยประชุมจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 13 กรกฎาคม 2538

พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก
(อาทิตย์ กำลังเอก)
รองนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการ

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

นฤมล อังกูรวิบูลย์

(นางนฤมล อังกูรวิบูลย์)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5

